

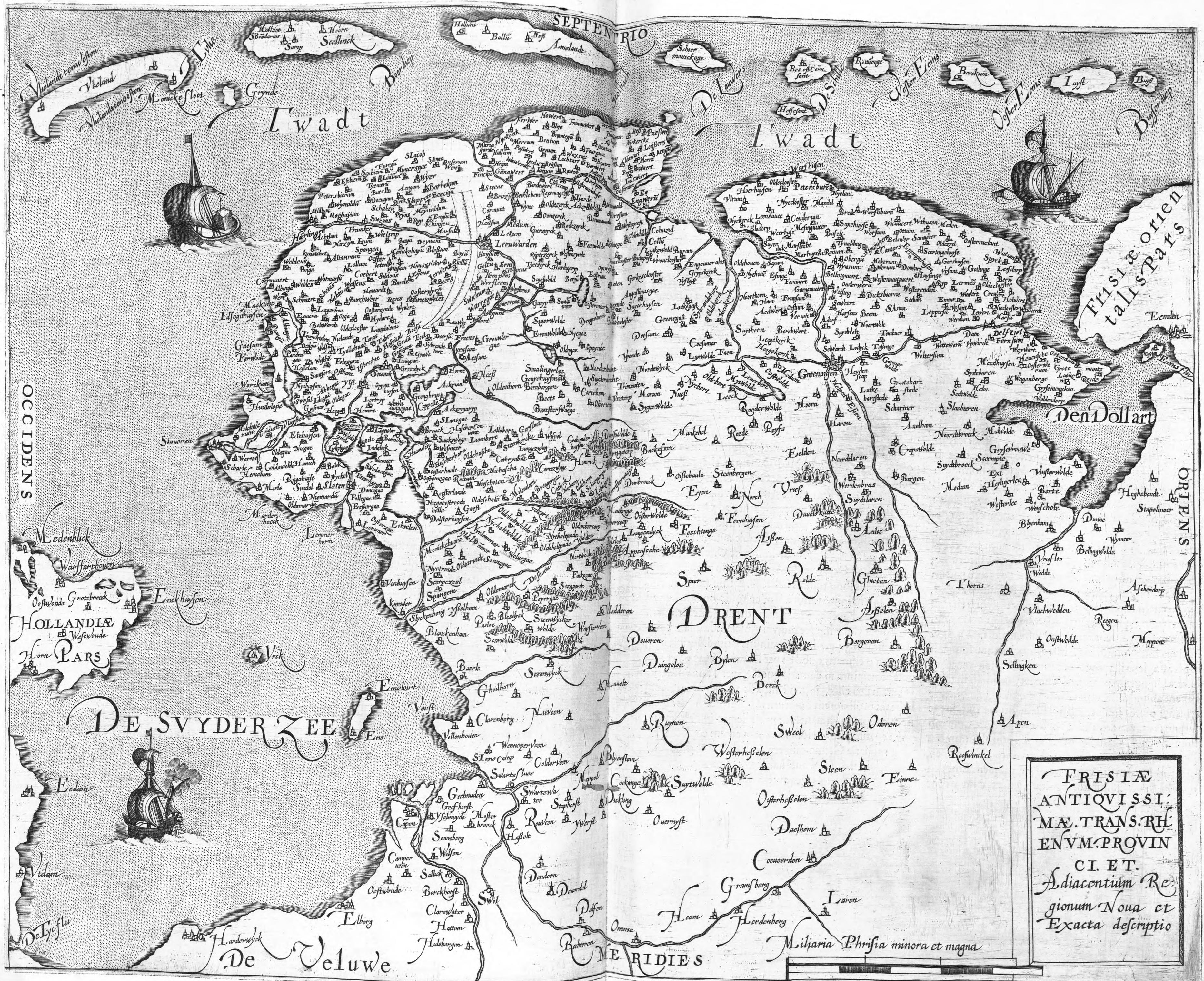
In tres diuiditur regiunculas, quarum quæ Issulæ vicina est, ~~H~~espalandæ vocatur, quæ verò trans Vidrum, quæ Vecht vocant, fluuium sita est, Sænt dicitur, quæ verò Vestphaliæ proxima est, Tveent appellatur. Habet hæc prouincia vrbes manibus cinctas octo: harum omnium Dauentria caput est, ad dextram Issalæ ripam, ciuitas ampla nobilisque, sumptuosissimis ædificijs ornata, ac populosæ, eius incolæ humani ac hospitales, vnde oriundus insignis Geographus Iacobus à Dauentria, quem præsens quoque Chorographiæ primum authorem agnoscit. Hinc Zvvol, Naualia Ptole. Imperialis, ad Aam fluuium, vbi mox Vidro iungitur. His annumeratur Campena, et si in læua Issalæ ripa sita sit, circa eius fluuij ostia, quibus sinu maris Australis iungitur. In hac prouincia quoque Zutphaniensis, cuius suprà meminimus, & Berghensis siti sunt Comitatus, vulgo ~~T~~herenberge, à prima Rheni sectione, inter Ortum & Septentrionem distas ad milliare. Aër regionis salutaris ac purus: Terra plana ac humilis, montes rarissimi sunt, ijdemque sylvis saltibusque consiti. Ager est fertilissimus, & ad quamuis culturam aptus, frumenti in primis ferax, hinc pascuis fœcundus, vnde pecorum ingentes alunt greges: quin & ex remotissima Dania eò pascendi saginandique gratia, numerosi greges aguntur, lætissima siquidem ac amplissima, præsertim circa Rheni, Vahalis, & Mosæ defluxus prata habentur. Quatuor magna & nauigabilia flumina Geldriam & superioré Batauiæ regionē perlabūtur, Mosa scilicet Galliæ belgicæ amnis, ac tria Rheni ostia, Vahalis qui Helios, Vacales, VVallis ac Balus alias dicitur. Hic Batauorum insulam à parte Meridiana præterfluit. Lecca seu Lycus, qui veteris Rheni appellationem seruat, & Issula alias,

Fleuus quoque dictus. Intra hunc & Leccam Vcenauia. i. Paludum insula, vulgo ~~S~~elan appellata, iacet. Præter hæc & alia quædam ignobiliora flumina eandem perluunt, cuiusmodi VVorm, Roer, Sualm, Issula vetus, Berckel, Niers, Regge, Aa, & Vidrus. Circumscribitur ab Oriente partim Rheno Cliuensiæ Ducatu, versus Eurum Ju-liacensi Ducatu, qui eam diuidit in duas, verùm inæquales partes, à Meridie, separaturque à Brabantia Mosa flumine, in Occidentis parte habet Valckenburgensem prouinciam, eidem linea recta Batauorum insula seu Hollandia, cum Vtricensi tractu obuertitur. Hinc ad Corum respicit sinu maris, quem ~~S~~underzee vocant. Ad Septentrionem verò Frisiæ respicit. Versus Aquilonem Vvestphaliæ habet contiguam. In Occidente circa Culemburgum, à vigesimi septimi gradus longitudinis minuto 56. incipit, extenditurque in Orientem circa VVachten-donck ad 29. gradus longitudinis minutum 9. à Meridie verò circa Montfort sub 52. gradus latitudinis minutum 32. incipit, ac in Boream Gelmuydenam vsque sub 54. gradus 5. minutum extenditur. Incipit itaque post principium noni climatis, quod est per Agripinæ Coloniam, vsque ad aut paulò ultra principium decimi, quod est per Tanais ostia. Eius itaque Parallelus Australissimus est 19. ac dies prolixior horarum 16 $\frac{1}{2}$. medius est vigesimus dies ibidem prolixior horarum 16 $\frac{1}{2}$. Borealisimus autem est 21. diesque ibidem prolixior horarum 17. Si mil-laria requiras, continet in longitudine. i. ab Occasu in Ortū mil. Ital. 60. Germa. 15. In latitud. autem, hoc est, à Meridie in Septentrionē mil. Ital. 93. Germa. 23 $\frac{1}{4}$.

FRISIAE PROVINCIAE, TABVLA.

FRISIORUM nomen, quamvis variè deducant nonnulli ab exteris: tamē vetustum id ei genti nominis est. Autumant nonnulli Troianum quendam Grunnium ab Asie minoris regione nomine mutuato, eam appellasse Phrysiam, nōnulli verò deinde, vt de qua sermo fieret, perspici posset, ad differentiam vtriusque eam quidem Phrygiam, hanc autē Frisiā scribi iussere. Phrysios certè Ptolomaus vocat. Cæteri Phrysiam, ab Phrycio Alani filio, fratri Melæ, ac Nepotis Sem dictam arbitrantur: hocque deinceps Phrysones minoris Asiae prouinciam suo gentilitio nomine impertijisse ferūt. Tacitus eos Germaniæ indigenas esse dicit. Vigilius Zvichemus, vir vndiquaque doctissimus, ac Regiæ aulæ præses apud Bruxellenses, natione Fiso, affirmat Frisones nomē suum antiquissimum à seculis inde sibi vindicasse, nec vnquam, vti propemodum omnes reliqui Germanorum populi, id mutasse, eoque Aboriginum nomine sese insignuisse, quod in tanta caducarū omnium rerum confusione, ipsi originis suæ nomen intercidere non sunt passi. Veteres itaque hi Frisij & sedes & nomen tuentur suum, quanquam nonnullis & Chauci olim dicti creduntur: fit autem id vel ex ignorantia, vel ex antiquorum Geographorum scriptis haud probè intellectis. Chauci siquidem non Frisij, sed eorum fuere vicini, ac cum Frisij à Rheni ostio, cui Fleuo nomen est, ad Amasium usque fluuium continuo iuxta maris littora tractu habitent, Chauci ijsdem trans flumen vicini fuere, tandemq; abolito veteri vocabulo, toti in Frisiorum nomē concessere, hodieque Orientales Frisij, die Ostfrisen, Ambderfrisen, Vorfrisen, Odderfrisen, sequitur Sandfrisen & Stichtgenofsen vocantur, quos hęc nostra tabula non complectitur. Ad horum differentiam, hęc nostra Frisia, Occidentalis, & VVest-frisia dicitur, quæ eadem & vera ac antiqua illa Frisia est, quæ sola, vt volunt, ijsdem sedibus nomen suum tuetur. Hi itaque Frisij Vvigeounum, i. maritimorum & littoralium natio sunt. Littora Germaniæ aquilonaria tenentes. Gens ipsa ferox, robusti corporis, ac animi intrepidi, ad necem prona, & libertatis studiosa, inhospitalis, exterorum, peregrinorumque impatiens. Castitatis amās, natos natasque suas incorruptas educant ad maturam usque ætatem: nec matura sunt ijs coniugia, vnde proles accipiunt robustiores, in grandiuscula corpora enascentes, potionibus plus & quo addicti. Rei pecuariæ magnopere dediti, cùm innumeros greges alant, ac boues omnium quos Europa habet optimos ac maximos, eorum procreet regio, licet Anglia generosos gignat: ita vt hinc in omnem propemodum Europam innumeris abigātur. vaccis etiam fœcundissimis abūdant. Equos bello aptissimos educat magis quām gignit. Indies autem magis magisque mercaturæ se applicant, nauticæ etiam rei studiosi, punctionibus insuper plerique inhiant. Hęc regio olim suos habuit reges, quos nonnunquam induces vertere, mox in reges denuò euexere. Hodie poten-

tissimum Hispaniæ Regem Philippum agnoscent, qui dominij in eos ius obtinet. Diuiditur regio in Orientalē & Occidentalem Frisiā, quarum illam dictum est hac tabula non comprehendendi, nec veram esse Frisiā, sed posterius in id nominis concessisse: sub ea autem comprehenduntur minores maioresque Chauci, quorum hi à Visurgi iuxta Oceani littora ad Albim usque habitant, (quo loco Prema Episcopalis vrbs conspicitur) quatenus hodie Frisiā Orientalem extendi dicunt: illi verò ab Amasio fluuiio Frisiorum Occidentalium termino ad Visurgim iuxta eadem littora consident. Itaque & hi Vigeuones sunt gens, cæteroquin nobilissima potentissimaque, vt quæ immensum terrarum spaciū non teneant tantū, sed & implent. De his autem hęc sunt Plinij lib. 16. cap. 2. verba. Sunt verò & in Septentrione nobis gentes visę Chaucorum, qui maiores minoresque vocantur, vasto ibi meatu, perpetuis bis dierum noctiumque singularum interuallis, effusus in immēsum agitur Oceanus, æternam operiens rerum naturę controversiam, duibiumq; terræ sit, an maris pars. Illic misera gens tumulos obtinet altos, aut tribunalia structa manibus, ad experimenta altissimi æstus: casis ita impositis, nauigantibus similes, cùm integrunt aquæ circundatæ naufragis, cùm verò recesserunt, fugientes cum mari pisces circa tuguria venantur. Non pecudes hos habere, non lacte ali, vt finitimos, ne cum feris quidem dimicare contingit, omni procul abacto frutice. Vlua & palustri iuncto funes necūt ad prætexenda piscibus retia, captumque manibus lutum ventis magis quām Sole siccantes. Terra cibos & rigentia Septentrione viscera sua vrunt. Potus non nisi ex imbre seruato scrobibus in vestibulo domus. Haec tenus Plinius. Hęc itaque gentes vtræq; vna cum Frisijs, Saxonibus annumeratae sunt, quorum etiam imperio olim subiecti, ac etiamnum eorundem lingua vtūtūr. Chaucorum autem si cui sedes intueri libuerit, is Germaniæ chartam consulat, ac nonnihil etiam ex Septentrionalium regionum delineatione venari licebit. Hęc verò Occidentalem, quæ & vera & antiqua illa Frisia est, persequemur. Eam in quatuor status diuidunt, quorum eminentior est Gruningensis, reliqui sunt comitatus de Ostergoy, comitatus de VVestergoy, & comitatus septem Saltuum, vulgo Seueboden. Cuius horum sublunt sua oppida pagi: Regionis caput est Groninga, Philæum Ptolomæo, à Grunio Troiano (vt volunt) sic appellata, qui eius fundator creditur, ciuitas est legibus, armis, viris, natura, arteq; munita ac perpolita, aquæ-ductibus manufactis, quos canales vocat, decorata. Hęc nobis incomparabilem illum, artium, literarūmque decus, Rodolphum Agricolam edit. Leevvarden, ciuitas opulenta, ac Ostergoyensis & VVestergoyensis, & septem Saltuensis comitatuum caput. Hęc aulam forūmque habet, quo litigantium causæ cognoscuntur, dijudicanturque. Huic vicinus est Zvichem pagus, Vigilius Præsidis Bruxellensis natale solum.

FRISIAE PROVINC. Tab.

Doccum, Osteroyensis diœcesis oppidum, Gemmam Frisium Medicum ac Mathematicum insignem nobis genuit: ita non cessat hæc prouincia subinde doctissimos quoque viros in orbem emittere. Staueren oppidū olim potentissima ciuitas in stricto maris, cui *Tudergæ* nomen est positum, inundationibus autem frequentissimis ad inferiorem iam multò fortunam redacta est. Sunt & alia eiusdē regionis nobilia oppida, cum illa tum etiam prædicta pleraque arcibus castrisque munita, quæ singula hīc enumerare non est nostri instituti. Aër vt cunque salutaris est, nisi quātum paludum exhalatione infectatur, quanquam & id labis, si quid est, ventorum beneficio expurgatur. Terra plana est ac pascuis fœcundissima, stagnis tamen, lacubus ac paludibus intercisa, aliquando maris sinibus, aliquando tota insularis, quo ad sementes in cultuua, ad reliqua verò fœcunda, latissimis pratis amoenissima. Reliqua terra exhaerit cespitibus, quas *Turritæ* vocant, pro igne alendo egestis, de quibus Plinij verba paulò ante enumerata intelligenda censeo. Est vsque adeò humilis, submissa, profundaque Regio, præsertim qua Oceano est propinquior, vt vix ægreque ab ineunte Autumno ad multū Ver vsque, peregrinandi, iterū faciendi modus iniri alias queat, quām vt cymbis vehantur, vnde plures vicos, villas, pagosque videre est fortissimis aggeribus, terraque paulò altius eleuata, ac supra reliquam eminenti, locis opportunis extuctos. Maris sœuitijs ita obnoxia, vt Choro flâte, se penumero periclitetur, ac superioribus annis 1570. nō pecudum modò, sed & hominum ad myriades vsque iacturam fecerit. Frumenti ob prælibatas causas parum ferax, inundationes enim annuæ, quæ præter id quod mature accidunt, tardè etiam cedunt, sementem aut extinguenterent, aut per agros omnes dispererent. Vnde ex vicina Dania, ac locis mediterraneis sollicitè id conuehunt. Vineta quoque ob nimiū frigus, ventorumq; rigorem regio nō patitur. Hunc autem defectum partim Gallia ac Hispania, partim Germania Rhenique accolæ, partim etiam cereuiliæ potus subleuant. Sylvas etiam si habeat regio, vt pote eas, quas *Genovesæ* vocat, versus sinum maris Australis: tamen hæ sufficientes non sunt, vt ijs ligna foco ministrent. His itaque natura subuenit procreata gleba illa pingui ac bituminosa, quæ vento indurata, lignorum penuriam subleuet, quam hi in tanta habent abundantia, vt & vicinis regionibus ijs subuenire queant: plures insuper etiam si his destituerentur, arte ac industria naturæ defectum supplere didicerunt, qui simo bouino vento siccato, lignorum vice vtūtur. Fluminibus alliuntur riganturque Vidro, Kuyndero, Hoorndiep, Scutendiep, Amasio vulgo *Gæ*, qui ibidem Embden oppido, quod Comitatus dignitate gaudet, cum arce ac

castro nomen indidit, ac Oceano miscetur. Hīc sanè vir quidā doctissimus, nescio qua re persuasus Iaduam amnem Amasio comitatum in Oceanū effundi ait, qui quidem nō cum Amisio, sed cum Visurgi flu. Oceano affundit circa Kustrios & Dulmenhorst, vbi adiacens ora Butiadem dicitur. Iadua autem qui & Iada Iaderaque dicuntur à Ptolomæo nō hoc loco, verū trans Cymbricum Chersonesum, inter Sueum, Viadrumque flu. in Sidoniorum agro, vbi hodie Mechelburgensis ducatus conspicitur, positus est. Amisio autem Loe flu. iungitur, lacumq; ingentem efficiunt, priusquam Oceano misceantur. His plura etiam sunt ignobiliora flumina, quæ partim manu artéque facta, regionē in plures quasi insulas secant. Sunt præterea eidem nōnullæ in Oceano vicinæ Insulæ, quarū præcipuæ habentur Schellinck & Amelant, reliquæ sunt Schiermonigoge, Corensant, &c. Integer autē ille tractus Oceani, qui Frisia obtendit accolis *Tweest* vocatur, quamvis inter insertas sibi insulas subinde alia atque alia nomina sortiatur, vt sunt Tulie, Boerdiep, Lauvers, à Lauvve flu. qui ibidem mari affundit, ita *Doest* & *Oest* *Gæ* ab Amasio fluuio, Frisorū prouinciam circumscripturi, eā nō vt multi alij terminabimus, quod hæc tabula totum eum tractum, quem ipsi Frisia annumerat, nec complectatur, nec Frisia sit: quos enim *Gæ*, *Frisiæ*, *Strant-frisiæ*, *Doest-frisiæ* ipsi dicunt, si Frisiæ sunt, in Frisia non habitant, sed in Cymbrica Chersonelo quærendi, Holsatiensem, Ditmarsiensemque ducatus hodie possident, generali vocabulo Danemarchi appellantur. Frisia itaque à Septentrione & Occasu mari Oceano roditur, à Meridie sinu maris Australis, vulgo *Tudergæ*, Transfalanæq; prouincia terminatur, ad Ortum Amasio fluuio subtendit, qui eam ab utrisque Busactoris, Westphalisque discriminat. Incipit autem à Staueren oppido, quod habet 27. grad. longit. ac Orientem versus extendit ad Oert oppidū, Amisio fluuio propinquum, quod gradus longitudinis habet 28. & minuta 43. ad Austrum autem initiu sumit à Vollenhouio oppido, quod latitudinem habet 53. grad. 9. minut. ac in Septentrionem extendit usque in Oceanū, vbi Amelant Insulam complectitur, sub 54. grad. nouē minutis latitud. Incipit itaq; à medio 9. climatis, quod est per Rheni ostia, ac patet usq; post principium 10. climatis, quod est per Tanais ostia, ita vt parallelus eius Australissimus sit 20. diemq; ibidem habeant prolixiorum horarum 16². Borealisimus autem sit 21. aut paulò ultra, diesq; proinde prolixior horarum 17. ac paulò plus. In longitudinem autem complectitur millaria Germa. quidem 20. Italica autem 80. In latitudinē autē habebit German. 15. Italica autem 60.

HOLLANDIAE COMITATVS.

Ollandiae nomen probatissimorum authorum nonnulli dici volunt Holtlandiam, terram lignosam significat; Holt enim inferiores Germani pro Holtz, seu ligno dicitur, & landt terram sonat, quod terram hanc olim sylvis lucisque horruisse persuasum habeant, quo pacto autem haec excisa, erutae sint, vix constat: nisi quod opinantur nonnulli Oceani inundatione hoc accidisse, aut potius impetuoso maris assalto, quo immensa arenarum via aduecta, Rheni catari haec obstructa, eius aquae intumescere coactae, ac vento hinc inde conflictatae, quicquid arborum erat obuium, euulfere. Rheni quoque alueos ac ostia mutauere, quo tempore Rhenus Lecco flu. coniunctus est, quod factum dicitur Anno à Christo nato 860. Veteris vero aluei vestigia adhuc animaduertere licet. Terra autem inter hunc & Vahalim interiecta proprio nomine Bataua dicebatur, de qua paulo post dicemus. Huic vero sententiae hodie refragantur opiniones plurimorum, qui Hollandiam dici assuerant, tanquam terram cauam seu cauernosam. Cui rei fidem etiam facere aiunt euentum, non ita pridem animaduertsum: Ferunt enim prope Harleum, vaccam depascentem gramina, in cavernam quandam incidisse, ac triduo post in maris sinu ei oppido versus Orientem opposito, repartam esse. Suffragatur etiam eidem sententiae Belgarum prouerbium, quo dici solet: *Hollandt bollandt*. Hæc olim Bataua dicebatur, à Batauo ut quidam dicunt, filio regis Cattorum, qui cum adiunctis sibi eiusdem populi viris, ob seditionem à popularibus suis pulsis, terram hanc habitatore, cultoreque vacuam occuparunt, fixisque tugurijs colere cœperunt. Cuius rei argumentum est Catwicus locus peninsulam, terminans ad Septentrionem, quæ vox non obscuræ gentis veteris nomen prodit. Dicis vero eorum nomen retinuisse videntur oppida nonnulla, ut Battenberga, Battburgum, Bataudorum, quod nunc Wyck te duersteden dicitur. Huius nominis alias apud Beganum reperimus ratione: Dicit enim vocem Batauam compositam ex Cimbris dictionibus, Bat & hauen, quorū illud commodum utilitatemque, hoc portum significat, quasi utilem portum dicat quis. Etymon non ineptum videretur, nisi priorem rationem confirmarent praedicta superior insula pars, etiamnum Batauicum nomen retinens, de Betau, intra Vahalim & Leccam posita: Incolæ eius Catti fuere, ut testatur Tacitus in libello quem de situ & moribus Germanorum conscripsit, inquiens: Omnia harum gentium (supple Cisrenuarum) virtute precipui Bataui non multum ex rīpa, sed insulam Rheni amnis colunt, Cattorum quondam populus, & seditione domestica in eas sedes transgressus, in quibus pars Romani Imperij fierent. Idem historiæ Augustæ lib. 20. Bataui, inquit, donec trans Rhenum agebant, pars Cattorum, seditione domestica pulsi, extrema Gallicæ ora vacua cultoribus, simulque insulam inter vada sitam occupauere, quam mare Oceanum à frōte, Rhenus amnis tergum ac latera circumluit. Hos itaque Hessorum populares esse præter grauissimi huius authoris sententiam, confirmat etiam Battenberga Hessorum municipium, de quibus etiam Plutarchus hoc modo refert: Bataui sunt inter Germanos optimi equites, insulam habitantes, quam Rhenus circumfluit. Regio hæc mirum in modum populosa, hominumque diues, ut plurimum procerorum, veruntamen bene proportionatorum corporum, ac animosorum, civilitate ac politia multum à maioribus differentium: exutis enim feris agrestisque moribus, humanitatem, politiam, civilitatem mirum in modum excollunt: placidi, iocundi, ingeniosi, benigni, ac hospitales sunt, contraria certè quam de ipsis tradiderit Lemnius, alioqui fide dignus author, qui eos simplices, imprudicos, incautos, infacetos, inertes, segnes, somniculosos, stolidos, ac minimè astutos esse affirmat. Fœminæ eorum elegantes, formæ albæ, & in rebus omnibus gerendis magnæ dexteritatis. Virilia ut plurimum officia exequuntur, præsertim quo ad mercaturam. Vnde regionem peragrantibus triplo plures fœminæ quam viri obuiæ sunt, quæ cum currubus, tum cymbis ac holcadibus rerum gerendarum causa ultrò citroque commeant. Nusquam gentium, teste Erasmo Roterodamo Batauo, mediocriter eruditorum

frequentior numerus est. Vulgus autem, ut plurimum mercaturæ, rei pecuariæ, nauticæ ac pectoriæ deditum: ad voluptates autem aliquanto propensiores, ob rerum omnium exuberantiam sunt, quibus voluptatis studium imitari solet. In domesticæ supellectilis nitore palmam vni concedunt Hollandiae negotiatores, quibus pleraque orbis pars peragrata est. Hæc olim suos reges habuit, quorum meminit Suetonius in Caligula cap. 44. Verum Anno Christi 863. à Carolo Caluo Francorum Rege in Comitatum redacta est, ei que præfectus est Theodorus è regio stemmate ortus, isque primus Hollandiae comes fuit, qua quidem dignitate adhuc fruitur. Hæc regio sub Austriæ Archiducibus, Nobiles per paucos hodie habet, vnde in pauciores regiunculas distrahit, dividiturque. Egmontensem tamen comitatum, Brederodensem seu Vianensem Baronatum, ac Ultraiactensem diccesim continet. Quinque præterea minores Insulæ eius iurisdictioni parent, versus Meridiem positæ, quæ Zelandias prospicit: earum hæc sunt nomina Voorn, in qua Brielia & Geruliet ciuitates: Insula frugifera satis ac tritici ferax. Gaurede altera est, quæ eiusdem nominis oppidum continent. Huic versus Euronotum adiacet Somersdijck, alias etiæ Voorn, eod quod à frōte Hollandiae sit posita. Ei versus Vulturnum Pierschille & Corendijck quarta & quinta Insulæ opponuntur. Præter soli fertilitatem nihil notatu dignum habentes. Bona etiam pars huic regioni accessit superioribus annis, circiter Annum nimirum 1555. quo tempore magnus maris Australis sinus aggeribus circundatus, ac ē maris fauibus eruptus est: estque terra ea frumenti feracissima, habens in circuitu milliaria Flandrica nouem. Verum Anno 1570. Octob. sequente Coro, denuo inundata est eadem pars, verum incolarum labore ac industria fauente D. Opt. Maximo, postlimino iam vindicata est à fluctibus. Negant aliam inueniri regionem, quæ similis spatio tantum oppidorum contineat, mediocri quidem magnitudine, sed incredibili politia. Mœnibus circundata habet 29. quarum sex sunt præcipuae. Ordracum, quatuor fluminum concursu in Insulam redacta, Mosæ nimirum, Vahalis, Lingæ, ac Meruæ, qui eandem Anno 1421. abroserunt à continenti, Brabantæ enim cohærebat, quo tempore etiam ultra septuaginta pagi in inundatione submersi, & ad centena hominum millia cum omnibus fortunis ac possessionibus interire. Ciuitas est ampla, pulchra, opulenta, ac præpotens, ædificijs elegantissimis ac magnificis ornata. Herleum omnium quæ in Hollandia sunt vrbium amplissima, cui incolarum suorum testimonio typographicæ artis inueni debetur, quāuis hoc beneficij Maguntiensi vrbis acceptum referant nonnulli. Verum ne quid laudis debitæ vtrique detrahatur, aiunt eius inuentorē ante perfectā artem morte præuentum, eius deinde seruum Maguntiacum profectum, vbi continuo exercitio ad perfectionem ars perducta est, ita ut hæc altrix seu nutrix, illa artis mater sit. Delft vel Delphi, oppidū à fossis seu aquæ ductibus sic appellatum, fodere enim delfen sua lingua dicunt. Hinc oriundus erat Scelus ille David Georgius, qui cum illiteratus esset, tamen tantæ erat perspicacitatis ingenij, vt secta supra quam ab omnib[us] condiderit, atque eo tandem inéptæ ac impudentiæ profectus, vt se verum Messiam dicere non dubitarit: is tandem Basileæ metu detecti sceleris, vitam cum morte mutauit, ac post mortem inquisitione facta de eius vita, doctrina ac scriptis, rogo addictum est eius cadaver: quod quidem in huius oppidi contumeliam minimè narro, cum vicissim viros honorandos ac suspiciendos plurimos genuerit. Est hic locus omni propemodum orbi notissimus ex cœtuia quam abundatissime eius incolæ coquunt ac diu trahunt. Leyden quam Ptolomæus Lugdunum Batauorum dicit. Hinc oriundus fuit Ioannes à Leyden sartor, qui se regem fecerat Anabaptistarum ac Monasteriem vrbem Westphaliæ, vi armisque occupabat, ac tandem ab Episcopo vrbem expugnata, cauea ferrea inclusus, ē turri suspensus, ac tandem misere, vti meruerat, supplicio affectus est. Goudiæ quoque ciuitas est populosa, diuesque, ad Issulam flu. posita. Amsterdandum, emporium post Antuerpiense omnium celeberrimum, quæ habet Belgica, quod quotannis appellant classes ducentarum ac